

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z MUZYKI DLA KLAS IV-VII

Szkoły Podstawowej im. Polskich Olimpijczyków w Głogowie

I. SPOSOBY SPRAWDZANIA UMIEJĘTNOŚCI I WIADOMOŚCI UCZNIÓW

Muzyka jako przedmiot artystyczny wymaga specyficznego podejścia do sposobów sprawdzania i oceniania osiągnięć ucznia.

Nauczyciel oceniając ucznia przede wszystkim bierze pod uwagę jego zaangażowanie, wkład pracy i aktywność. Ocena powinna przede wszystkim motywować ucznia do działania.

Każdy uczeń posiada obowiązkowo: podręcznik, przybory do pisania, teczkę na gumkę. Każdy uczeń ma również możliwość pozostawieni podręcznika i teczki w klasie.

1. Kontrola osiągnięć uczniów odbywa się w ramach:

- a) realizacji ćwiczeń praktycznych (śpiewanie, granie, ruch przy muzyce, taniec, improwizacja, tworzenie muzyki);
- b) występów artystycznych przed publicznością klasową, szkolną;
- c) wykonywania zadań wymagających wykazania się wiedzą teoretyczną (quizy, gry dydaktyczne, pytania i odpowiedzi);
- d) przygotowywania prezentacji, gazetek, albumów itp.;

2. Ocenie podlegają następujące formy aktywności:

- a) umiejętności:
 - śpiew,
 - gra na instrumentach,
 - tworzenie muzyki,
 - ruch przy muzyce
- b) wiedza muzyczna:
- c) aktywność na lekcjach
- d) karty pracy

II. KRYTERIA OCENIANIA:

1. Śpiew:

- a) poprawność muzyczna,
- b) tekst piosenki,
- c) ogólny wyraz artystyczny.

2. Gra na instrumencie:

- a) poprawność muzyczną,
- b) płynność i technikę gry,
- c) ogólny wyraz artystyczny.

3. Wiedza muzyczna:

- a) zagadnienia teoretyczne – terminy muzyczne

- b) biografie i twórczość kompozytorów
- c) zagadnienia z kultury muzycznej
- d) formułowanie wypowiedzi o muzyce.

4. Aktywności na lekcji:

- a) za aktywną postawę na lekcji uczeń może otrzymać „+”.
- b) za brak aktywności „-”.
- c) za brak podręcznika na lekcji uczeń otrzymuje „-”.

5. Karty pracy:

- a) estetyka ogólną,
- b) systematyczność,

III. WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE OCENY

Ocenę celującą (6) otrzymuje uczeń, który:

- opanował pełny zakres wiadomości i umiejętności przewidzianych w podstawie programowej;
- zdobywa wiedzę dzięki wykorzystaniu różnych źródeł informacji;
- na lekcjach jest bardzo aktywny i zdyscyplinowany, inicjuje różnorodne działania i projekty;
- potrafi zagrać melodie zamieszczone w podręczniku oraz inne proste utwory na instrumencie melodycznym;
- umie zaśpiewać *a capella* i z akompaniamentem piosenki z podręcznika oraz z innych źródeł;
- opanował umiejętność łączenia wiedzy z zakresu muzyki z wiadomościami z innych przedmiotów;
- potrafi samodzielnie formułować pytania i rozwiązywać problemy muzyczne;
- zawsze jest przygotowany do lekcji, odrabia zadane prace domowe;
- jest wzorowym słuchaczem koncertów muzycznych.

Ocenę bardzo dobrą (5) otrzymuje uczeń, który:

- opanował wiadomości i umiejętności przewidziane w podstawie programowej;
- korzysta z różnych źródeł informacji;
- na lekcjach jest bardzo aktywny i zdyscyplinowany;
- potrafi zagrać większość melodii zamieszczonych w podręczniku na instrumencie melodycznym;
- umie zaśpiewać z akompaniamentem większość piosenek z podręcznika;
- odrabia prace domowe;
- jest uważnym słuchaczem koncertów muzycznych.

Ocenę dobrą (4) otrzymuje uczeń, który:

- opanował większość wiadomości i umiejętności przewidzianych w podstawie programowej;
- korzysta z różnych źródeł informacji;
- potrafi zagrać kilka melodii oraz akompaniamentów do piosenek na instrumencie melodycznym;
- śpiewa poprawnie pod względem muzycznym pieśni jednogłosowe z akompaniamentem;
- na lekcjach jest aktywny i zdyscyplinowany;
- odrabia prace domowe;
- jest uważnym słuchaczem koncertów muzycznych.

Ocenę dostateczną (3) otrzymuje uczeń, który:

- opanował w stopniu podstawowym wiadomości i umiejętności przewidziane w podstawie programowej;
- wyjaśnia najważniejsze zagadnienia muzyczne z pomocą nauczyciela;
- potrafi zagrać niektóre melodie przewidziane w programie nauczania na flecie;
- śpiewa z akompaniamentem niektóre piosenki zamieszczone w podręczniku;
- z reguły odrabia prace domowe;
- zazwyczaj ze skupieniem słucha koncertów muzycznych.

Ocenę dopuszczającą (2) otrzymuje uczeń, który:

- w niewielkim stopniu opanował wiadomości i umiejętności przewidziane w podstawie programowej;
- potrafi zagrać na instrumencie melodycznym gamę i najprostsze utwory zamieszczone w podręczniku;
- śpiewa z akompaniamentem najprostsze piosenki z podręcznika;
- odrabia proste prace domowe;
- nie przeszkadza innym słuchaczom podczas koncertów muzycznych.

Ocenę niedostateczną (1) otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował wiadomości i umiejętności przewidzianych w podstawie programowej (co uniemożliwia dalsze kształcenie);
- nie wykonuje prostych ćwiczeń nawet z pomocą nauczyciela;
- nie podejmuje prób zagrania melodii na instrumencie melodycznym;
- odmawia wykonania jakiegokolwiek piosenki;
- jest pasywny, nie uważa na lekcjach;
- nie odrabia prac domowych;
- nie wykazuje chęci, aby nauczyć się czegokolwiek, nadrobić braki, poprawić oceny.

IV. Poszczególne formy aktywności są oceniane przez nauczyciela w formie oceny częściowej:

niedostateczny	1
dopuszczający	2
dostateczny	3
dobry	4
bardzo dobry	5
celujący	6

V. Ocenom bieżącym wpisywanym do dziennika elektronicznego nadaje się wagę:

waga 1	umiejętności, wiedza muzyczna: aktywność na lekcjach karty pracy	kolor czarny
--------	---	--------------

VI. ZASADY INFORMOWANIA O WYMAGANIACH I POSTĘPACH W NAUCE.

1. Na początku roku szkolnego nauczyciel informuje uczniów o wymaganiach edukacyjnych. PZO i sposobach sprawdzania osiągnięć.
2. Uczeń jest oceniany na bieżąco i w sposób jawny za swoje wiadomości i umiejętności na przestrzeni dwóch semestrów w sześciostopniowej skali.
3. Nauczyciel ustnie uzasadnia wystawioną ocenę w następujący sposób:
 - a) wskazuje dobre elementy – mocne strony,
 - b) pokazuje to, co wymaga poprawy – słabe strony,
 - c) daje wskazówki jak należy poprawić ocenę – sposoby poprawy,
 - d) udziela wskazówek na przyszłość.
4. Uczeń jest zobowiązany do wykonywania zadań . Za brak wykonanego zadani lub nieprzygotowanie do lekcji uczeń otrzymuje znak minus (-).
Trzy znaki (-) będą przeliczane na jedną ocenę niedostateczną.
5. Zaangażowanie ucznia w czasie lekcji będzie oceniane w formie (+).
Trzy znaki (+) będą przeliczane na jedną ocenę bardzo dobrą.
6. Uczeń 2 razy w semestrze może przed lekcją zgłosić nieprzygotowanie do lekcji bez żadnych konsekwencji.
Ucznia nie ocenia się w sytuacjach losowych, do dwóch dni po tygodniowej usprawiedliwionej nieobecności w szkole.
7. Ocena semestralna wystawiana jest na podstawie średniej ważonej z pierwszego półrocza, zaś ocena końcowa wystawiana jest na podstawie średniej ważonej z obu semestrów.
8. Jeżeli średnia jest poniżej 0,6 – ustala się ocenę niższą, jeżeli 0,6 i więcej – ocenę wyższą, np. przy średniej 3,48 uczeń otrzyma ocenę 3, zaś przy średniej 3,68 ocenę 4.
Ocena celująca od 5,2.

9. W przypadku przewidywanej oceny niedostatecznej semestralnej i końcowej rodzice są informowani pisemnie na miesiąc przed klasyfikacyjnym posiedzeniem Rady Pedagogicznej. Wystawiona przez nauczyciela ocena niedostateczna roczna może być zmieniona tylko w wyniku egzaminu poprawkowego. Egzamin z muzyki ma przede wszystkim formę zadań praktycznych.

10. O wszystkich ocenach końcowych uczniowie i rodzice są informowani na 2 tygodnie przed zakończeniem roku szkolnego. Nauczyciel wpisuje proponowaną ocenę w dzienniku elektronicznym i informuje ucznia o przewidywanej ocenie końcowej.

11. Uczeń, który wyraził chęć podwyższenia przewidywanej przez nauczyciela końcowej:

- a) powinien ustalić z nauczycielem termin poprawy oceny, ale nie później niż tydzień przed terminem wystawienia ocen;
- b) jest zobowiązany do napisania sprawdzianu obejmującego wiadomości i umiejętności, zgodnego z wymaganiami na poszczególne stopnie;
- c) może otrzymać ocenę podwyższoną o jeden stopień w stosunku do oceny przewidywanej;
- d) warunkiem otrzymania wyższej oceny jest uzyskanie co najmniej 90% możliwych pkt.

VII. SPOSÓB INFORMOWANIA RODZICÓW O OSIĄGNIĘCIACH UCZNIĄ.

1. Nauczyciel przekazuje informację o postępach dziecka w nauce:

- a) wpisując bieżące oceny w dzienniku elektronicznym,
- b) przez wychowawców,
- c) w rozmowach indywidualnych ,
- d) na zebraniach klasowych

VIII. DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH, METOD I FORM PRACY DLA UCZNIÓW Z DYSFUNKCJAMI

Dysleksja rozwojowa

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zapewnić większą ilość ćwiczeń, aby uczeń opanował daną sprawność (w razie potrzeby zwolnić z wykonania ćwiczeń przerastających możliwości ruchowe ucznia), dotyczy w przypadku opanowania kroków podstawowych tańca;
- wielokrotnie tłumaczyć i wyjaśniać zasady i reguły różnych zadań muzycznych;
- podpowiadać temat pracy plastycznej (np. w przypadku pracy metodą projektu), często podchodzić do ucznia, ukierunkowywać w działaniu;
- pozwalać na korzystanie ze śpiewników, wzorów, zapisów nutowych;
- liberalnie oceniać wytwory artystyczne ucznia (śpiew, gra na instrumencie);
- w ocenianiu zwrócić większą uwagę na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy.

Dysgrafia

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- w ocenianiu zwrócić większą uwagę na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy;
- umożliwić ustne zaliczenie danej partii materiału;
- umożliwić wykonanie pracy pisemnej pismem drukowanym lub na komputerze.

Dysortografia

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- podczas prac pisemnych nie oceniać popełnianych błędów ortograficznych, a skupić się na znajomości treści danego materiału;

Dyskalkulia

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- oceniać przede wszystkim tok rozumowania, a nie techniczną stronę liczenia (np. w przypadku metrum i wartości nut).

Inteligencja niższa niż przeciętna

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zawsze uwzględniać trudności ucznia;
- w miarę możliwości pomagać, wspierać, dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie;
- dzielić dane zadanie na etapy i zachęcać do wykonywania małymi krokami;
- nie zmuszać na siłę do śpiewania, czy wykonywania ćwiczeń sprawiających uczniowi trudność;
- dawać więcej czasu na opanowanie danej umiejętności, cierpliwie udzielać instruktażu;
- nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy;
- unikać abstrakcyjnych, trudnych dla ucznia pojęć;
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.;
- włączać do rywalizacji tylko tam, gdzie uczeń ma szansę;

Niepelnosprawność intelektualna w stopniu lekkim

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zminimalizować nadmiar rozpraszających bodźców;
- dbać o wymianę informacji między nauczycielami i rodzicami na temat osiągnięć i trudności ucznia;
- umożliwić opanowanie tylko części zadanego materiału;

- umożliwić wykonanie utworu przy pomocy nauczyciela;
- umożliwić wykonanie tylko części utworu;
- dawać uczniom odczuć, że to co robią jest ważne i ciekawe;

Uczniowie z problemami emocjonalnymi

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- pomagać uczniowi w radzeniu sobie ze stresem;
- nie stwarzać atmosfery napięcia, zdenerwowania (np. podczas występu solowego);
- umożliwić zaliczania materiału w późniejszym terminie;
- rozłożyć zaliczany materiał na mniejsze partie.

Uczniowie z nadpobudliwością psychoruchową

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- wydawać polecenia krótkimi, zdecydowanymi zdaniami;
- ustalić zrozumiałe dla dziecka reguły, system pochwał i kar;
- przekazywać treści w jasnej, prostej i krótkiej formie; zadania powinny być krótkie, ale urozmaicone;
- usuwać z otoczenia dziecka przedmioty, plakaty, obrazki, które mogą je rozpraszać; w miarę możliwości działać według wcześniej ustalonego planu;
- nie zmuszać na siłę do śpiewania, czy wykonywania ćwiczeń sprawiających uczniowi trudność;
- dawać więcej czasu na opanowanie danej umiejętności, cierpliwie udzielać instruktażu;
- nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy;
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.
- włączać do rywalizacji tylko tam, gdzie uczeń ma szansę.

Uczniowie z ADHD

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- pomagać uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności;
- wydawać jasne, precyzyjne polecenie (na raz tylko jedno polecenie);
- formułować informacje dotyczące pracy domowej w sposób jasny i przejrzysty;
- przypominać o regułach;
- skupiać uwagę ucznia na tym co najważniejsze – kolor, podkreślenie;
- często chwalić ucznia za pozytywne zachowanie;
- angażowanie ucznia w konkretne działania;
- w miarę potrzeby opracować zrozumiałe dla ucznia kontrakt (może być w formie ustnej);
- zapewnić uczniowi miejsce w pierwszej ławce.

Uczniowie słabosłyszacy

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zapewnić dobre oświetlenie klasy oraz miejsce dla dziecka w pierwszej ławce w rzędzie od okna;
- umożliwić dziecku odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi;
- nauczyciel mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu dziecka zwrócony twarzą w jego stronę - nie powinien chodzić po klasie, czy być odwrócony twarzą do tablicy, to utrudnia dziecku odczytywanie mowy z jego ust;
- należy mówić do dziecka wyraźnie używając normalnego głosu i intonacji, unikać gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji;
- eliminować zbędny hałas w klasie;
- nauczyciel winien upewnić się czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez dziecko niedosłyszające. W przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie, używając prostego, znanego dziecku słownictwa. Można też wskazać jak to polecenie wykonuje jego kolega siedzący w ławce;
- w czasie lekcji wskazane jest używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy (m.in. zapisanie nowego tematu, nowych i ważniejszych słów, dat na lekcji historii itp.)
- można przygotować uczniowi z niedosłuchem plan pracy na piśmie opisujący zagadnienia poruszane w wykładzie lub poprosić innych uczniów w klasie, aby robili notatki z kopia i udostępniali je koledze;
- aktywizować dziecko do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy;
- nauczyciel podczas lekcji powinien często zwracać się do dziecka niesłyszającego, zadawać pytania – ale nie dlatego, aby oceniać jego wypowiedzi, ale by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu;
- przy ocenie prac pisemnych dziecka nie uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu;
- przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność);
- zadawać więcej ćwiczeń muzyczno – teoretycznych, ze względu na brak dokładnej percepcji muzyki;
- aktywizować do zadań ruchowych.

Uczniowie słabowidzący

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- właściwie umiejscowić dziecko w klasie, zapewniając dobre oświetlenie i widoczność;
- udostępniać teksty (np. testy sprawdzające wiedzę) w wersji powiększonej;
- podawać modele i przedmioty do obejrzenia z bliska, np., jeśli to możliwe instrumenty, plansze ze znakami muzycznymi;

- zwracać uwagę na szybką męczliwość dziecka związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową (wydłużyć czas na wykonanie określonych zadań);
- umożliwić dziecku korzystanie z płyt z nagraniami utworów omawianych na lekcji;
- umożliwić wykonanie prac metodą projektu na kartkach większego formatu niż zwykła kartka papieru;
- często zadawać pytania: „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

Uczniowie z zespołem Aspergera

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- eliminować bodźce rozpraszające;
- popierać informacje słowne tekstem pisanym albo obrazem, ilustracją, filmem;
- przedstawiać nowe pojęcia w sposób możliwie najbardziej konkretny;
- powtarzać polecenia, sprawdzać stopień zrozumienia polecenia, czekać aż uczeń rozpocznie pracę;
- używać krótkich zdań i podawać jasne instrukcje;
- zachęcać ucznia, by w razie potrzeby prosił o powtórzenie, uproszczenie czy zapisanie polecenia;
- używać prostego i jednoznacznego języka;
- kreatywnie wykorzystywać zainteresowania ucznia np. angażować go do działań muzycznych takich jak śpiew w chórze, czy gra na instrumencie;
- często stosować tzw. pozytywne wzmocnienia: pochwały nagradzanie;
- dzielić zadania na wieloetapowe krótsze części;
- zadawać krótsze prace domowe w sytuacji, gdy rodzice zgłaszają, że nauka w domu trwa godzinami;
- sprawdzać wiedzę ucznia w formie jaką preferuje (np. zamiast śpiewać piosenkę może powiedzieć jej tekst);

Uczniowie po przejściach traumatycznych

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zastosować elementy arteterapii poprzez:
 - 1) Pobudzanie wszechstronnego rozwoju ucznia.
 - 2) Rozwijanie zainteresowań i uzdolnień muzycznych.
 - 3) Stwarzanie możliwości do własnych wypowiedzi za pomocą różnorodnych środków muzycznych (śpiew, taniec, gra na instrumencie).
 - 4) Wyposażenie w niezbędne umiejętności muzyczne oraz wiedzę z tego zakresu.
 - 5) Rozwijanie sprawności manualnej, poprzez grę na instrumencie.
 - 6) Podnoszenie poziomu samoakceptacji.
 - 7) Rozładowanie negatywnych napięć, emocji i agresji.
 - 8) Poznanie różnego rodzaju materiałów do wykorzystania w procesie tworzenia.
 - 9) Zrozumienie istoty samodzielności i odpowiedzialności za wykonane zadanie.
 - 10) Uaktywnienie i otwarcie się ucznia mającego problemy z nawiązaniem kontaktów.
 - 11) Przygotowanie do uczestnictwa i odbioru muzyki.
- wspierać ucznia stwierdzeniami: wierzę, że ci się uda, że osiągniesz ten cel;

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową, w tym afazja

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- przystosować otoczenie klasowe ograniczając ilość przeszkód (np. podczas nauki tańca);
- w razie niepełnosprawności rąk umożliwić uczniowi nagranie lekcji na dyktafonie;
- w przypadku nieczytelnego pisma umożliwienie uczniowi wykorzystywania komputera do sporządzania notatek i pisania prac;
- w sytuacji, kiedy uczeń nie może sporządzać notatek samodzielnie lub na komputerze przygotowanie dla niego skróconej notatki z rysunkami i schematami;
- dostosować pomoce dydaktyczne (wielkość i ciężar) do możliwości ruchowych rąk i dłoni. Zastąpić książkę pojedynczą kartą pracy;
- wydłużyć czas przeznaczony na wykonywanie danego zadania;
- z uwagi na szybszą męczliwość i trudność w koncentracji uwagi organizować przerwy przeznaczone na odpoczynek;
- podczas oceniania dostrzegać wysiłek włożony w wykonywane zadanie;
- zachęcać do współpracy w grupie;
- w przypadku dziecka z afazją obserwować, słuchać i podążać za dzieckiem;
- umożliwić fonogestykę w przypadku problemów ze śpiewem;
- nie wywoływać do tablicy, jeśli uczeń ma trudności z poruszaniem się;
- wydłużyć czas na odpowiedź ustną.

Uczniowie z chorobą przewlekłą

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zapewnić poczucie bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego;
- pomóc w pokonywaniu trudności, uczyć nowych umiejętności;
- budować dobry klimat i przyjazne relacje klasowe (zwłaszcza podczas indywidualnego występu);
- traktować chore dziecko jako pełnoprawnego członka klasy;
- uwrażliwiać dzieci zdrowe na potrzeby i przeżycia dziecka chorego;
- uwrażliwiać dziecko chore na potrzeby i przeżycia innych uczniów;
- rozwijać zainteresowania muzyczne (śpiew, gra na instrumencie itp.), uczyć samodzielności w przygotowaniu do własnej prezentacji;
- dostarczać wielu możliwości do działania i osiągania sukcesów (np. zachęcać do udziału w konkursach muzycznych);
- motywować do aktywności (udział w muzycznych kołach zainteresowań, nauka w szkole muzycznej).

Uczniowie z niedostosowaniem społecznym

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- w ocenie należy brać pod uwagę przede wszystkim cząstkowe efekty pracy ucznia;
- przywracać wiarę w możliwość uzyskania pozytywnych wyników w nauce i nadrobienia zaległości szkolnych, kształtować pozytywny stosunek do nauki i szkoły;

- stosować aktywizujące metody i formy nauczania (np. wykonanie pomocy naukowej w postaci samodzielnie zrobionego instrumentu);
- kształtować cechy osobowości, tj. wrażliwość, uczciwość, pracowitość i kulturę osobistą (np. podczas słuchania muzyki);
- stworzyć warunki do rozwoju zainteresowań (np. udział w chórze szkolnym, zespole instrumentalnym);
- wzmacniać poczucie własnej wartości poprzez angażowanie ucznia do dodatkowych działań, np. samodzielne tworzenie pomocy naukowych (np. prezentacje multimedialne);
- dostosować trudności zadań do poziomu intelektualnego ucznia.

Uczeń zdolny

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- stosować Indywidualne formy pracy na lekcji, zadań domowych, kryteriów oceniania;
- umożliwiać poszerzanie wiedzy o treści wykraczające poza podstawę programową;
- umożliwiać korzystanie z różnych form rozwoju zainteresowań (chór szkolny, zespół instrumentalny, szkoła muzyczna);
- przygotować do konfrontacji posiadanej wiedzy z wymaganiami konkursowymi;
- różnicować obszerność i terminowość prac;
- poszerzać treści programowe z muzyki;
- zwiększyć wymagania edukacyjne;
- przydzielanie trudniejsze zadania podczas pracy grupowej lub indywidualnej (np. wykonanie partii solowej utworu, prezentacja – samodzielne przygotowanie fragmentu lekcji);
- stwarzać sytuacje wyboru zadań, ćwiczeń o większej skali trudności, lub prac dodatkowych (np. własne kompozycje, recenzje z koncertów itp.);
- różnicować stopień trudności prac klasowych i domowych;
- przydzielać specjalne role np. asystent, konferansjer koncertu itp.;
- powierzyć współorganizację konkursów wiedzy muzycznej – etap szkolny;
- umożliwić przygotowanie projektu, czyli dłuższej formy umożliwiającej przeprowadzenie badań i analizy ciekawego zadania (np. przeprowadzenie wywiadu ze znanym muzykiem);